

ACHTER HET MASKER

Ons straatbeeld wordt nu gevuld met gemaskerde mensen. Het coronavirus noopt ons schuil te gaan achter dit gezichtsbedekker. Driekwart jaar geleden zouden we dat nooit gedacht hebben. Dan konden we af en toe alleen wat meewarig kijken naar Chinese studenten in Leuven die dat gewend waren in Beijing of zo. Maar nu doen we dat zelf allemaal ook. Het is soms ook een leuke uiting van creativiteit, zo'n masker. Je kunt je club er mee promoten, ik zie verschillende OHL-maskers rondgaan, of er ook grappig mee zijn. Ook voor priesters zijn er speciale mondmaskers met een duifje of een kruisje. Ik kreeg met mijn verjaardag een mondmasker van mijn zwager met de vlag van mijn geboortestreek. Die vlag is haast letterlijk een plattegrond van waar ik geboren ben: veel groen van weilanden en bossen en af en toe een zandweg.

Bij uitvaartgesprekken hebben we een masker op. Dat betekent dat je alleen de ogen ziet. Wonderlijk hoe je zo veel meer gefocust raakt op de ogen. Alsof je zo mensen veel intenser aankijkt. Maar de rest zie je niet. Het is wel grappig hoe je bij een uitvaart ineens ziet, als iemand iets wil voorlezen en het masker af gaat, hoe zijn of haar gezicht echt is. En dat kan totaal anders zijn dan je verwacht had. Maar die ogen blijven hetzelfde.

Ik moet denken aan het Hooglied: 'Wat ben je mooi, mijn vriendin, wat ben je mooi! Je ogen achter je sluier zijn als duiven; je lokken zijn als een kudde geiten die neergolven van Gileads bergen. (Hooglied 4, 1) Kijk, dat is nog eens een mooie binnenkomer als je een mooi meisje ziet in het cafe. Of, heren, het kan geen kwaad om dat na 20 jaar huwelijk eens een keer tegen je vrouw te zeggen. Juist doordat het ongetrouwde meisje in bijbelse tijden een sluier droeg, werd je gefocust op de ogen. Dat relativeert dan meteen ook de afkeer die sommigen hebben van boerka's (daar hoor je tegenwoordig niemand meer over...).

In de Griekse toneelwereld werd een masker een 'persona' genoemd. Dat was letterlijk 'waar je geluid doorheen klinkt' en dat masker verbeelde dan een karakter in het toneel. Als wij tegenwoordig denken aan een persoon, dan denken we niet aan een masker maar aan de mens die je bent. En vaak voegen we er aan toe: diegene die je echt bent, zonder masker. Maar wij zijn ook dat masker. Soms dragen we een figuurlijk masker om ons innerlijk te beschermen: we doen ons stoerder voor dan we werkelijk zijn, of om niet aan onze angsten toe te komen overschreeuwen we ze. Een masker? Toch zijn we het, met masker.

Zelf een masker dragend, en dagelijks te maken hebbend met mensen die een masker dragen, wordt het toch gewoner. Soms herkennen we de ander niet, maar dan zien we de ogen en horen we een stem. Dan weten we het weer. Ook met een masker blijf je dezelfde.

Pastoor Gerben Zweers, parochiefederatie Heverlee.